

سرمایهای زیانبخش به کشاورزی ایران در قالب معیارهای احتمالاتی

مطالعه موردی: تهران

Gholamali Kamali, Ph.D

Probability of Damaging Colds in Iran Agriculture Case Study of Tehran

One of the basic research in agriculture is determining the place and the time of occurrence of the cold and freezing periods in each region. This will help farmers to protect their crops from such events. Recurrence intervals for temperature thresholds of each crop and forecasting the spacial and temporal changes of air temperature are the main points of such research. Data of the minimum temperature of Tehran station was analysed for a period of 47 years. Occurrence of Fall first freezing and Spring late freezing with different probability levels were studied. The results show that on average, the date for the occurrence of first freezing is November 30 with a variance of 51 days. The study showed that the spring freezing takes place during April 7 to April 13 and fall freezing occurs during December 17 to March 20 for 93 days.

خلاصه

یکی از بنیادی‌ترین تحقیقات آماری اقلیمی کشاورزی، شناخت چگونگی زمان و مکان وقوع سرما و یخنیانها در هر ناحیه است که می‌تواند برنامه ریزان کشاورزی و کشاورزان را به منظور کاهش خسارات سرما راهنمایی و کمک کند. دوره‌های برگشت آستانه‌های حرارتی برای گیاهان زراعی مختلف و پیش‌بینی تحولات زمانی و مکانی دمای هوا در قالب معیارهای احتمالاتی، از جمله اصلی‌ترین این مطالعات به حساب می‌آیند. براساس آمارهای دمای حداقل روزانه ۴۷ ساله ایستگاه هواشناسی تهران، تاریخ وقوع اولین سرما و یخنیان‌های پاییزه و

آخرین سرما و یخیندان‌های بهاره با احتمالات مختلف مورد بررسی آماری قرار گرفت و مشخص شد که به طور متوسط تاریخ وقوع یخیندان در تهران ۳۰ نوامبر برابر با دهم آذر می‌باشد و دامنه تغییرات آن نیز ۵۱ روز است. این مطالعات مشخص نمود که در تهران محدوده تاریخ سرمایزگی در پاییز از هشتم آذر تا ۲۱ آذر و در بهار از اول آوریل برابر با ۱۳ فروردین تا ۱۳ آوریل برابر با ۲۵ فروردین اتفاق می‌افتد که مجموعاً از آغاز تا پایان ۱۲۳ روز دوام می‌آورد. یخیندان‌های ملایم در تهران با همین احتمال از ۱۷ دسامبر برابر با ۲۷ آذر تا ۲۰ مارس برابر با اول فروردین مدت ۹۳ روز و یخیندان‌های متوسط ۷۳ روز و یخیندان شدید ۴۵ روز محدودیت ایجاد می‌نمایند که می‌تواند مورد توجه کاربران کشاورزی قرار گیرد.

مقدمه

دما به عنوان شاخصی از شدت گرما یکی از عناصر اساسی شناخت هواست. نظر به دریافت نامنظم انرژی خورشید توسط زمین، دمای هوا در سطح زمین دستخوش تغییرات بسیار است که به نوبه خود سبب تغییرات گسترده‌دیگری در سایر عناصر هواشناسی می‌شود. اصولاً تغییرات فصلی دما با افزایش فاصله از خط استوا، بیشتر می‌شود. در نزدیکی خط استوا در مناطق گرمسیری، ناحیه‌ای قرار دارد که دمای فصلی آن تقریباً ثابت است و به تدریج با تغییر موقعیت خورشید، تغییرات فصلی افزایش می‌یابد. البته تغییرات فصلی درجه حرارت تماماً زیر تأثیر موقعیت خورشید نیستند بلکه تا حدی توسط عوامل محلی نظیر ارتفاع، بادهای غالب، ابرها، رطوبت هوا و فاصله از دریا و پوشش طبیعی زمین کنترل می‌شوند و بدین ترتیب دما از مکانی به مکان دیگر متفاوت و تغییرپذیر می‌شود.

گیاهان می‌توانند فقط در محدوده حرارتی معین رشد نمایند و تحمل پذیری آن‌ها در مقابل دماهای بالا و پایین محدود است. برای هر گونه و رقم گیاهی، نه تنها درجه حرارت مطلوب وجود دارد، بلکه مراحل رشد و فعالیت‌های گوناگون گیاهان، دارای حرارت‌های ایده‌آل و همچنین محدوده حرارتی کشنده حداقل و حداکثر می‌باشند. کاهش دما از آستانه‌های حداقل گیاه همه ساله خسارات گسترده‌ای به کشاورزی کشور وارد می‌آورد. این خسارت ممکن است در سرماهای بالای صفر^۱ ولی مراحل حساس گیاه وارد شود و یا به علت وقوع یخیندان‌های

پاییزه و بهاره باشد. شناخت از چگونگی وقوع سرما و یخندها در هر ناحیه، یکی از بنیادی ترین تحقیقات اقلیمی کشاورزی است که می‌تواند برنامه‌ریزان کشاورزی و خود کشاورزان را به منظور کاهش خسارات سرما راهنمایی و کمک کند. دوره‌های برگشت آستانه‌های حرارتی برای گیاهان زراعی مختلف و پیش‌بینی تحولات زمانی و مکانی دمای هوا در قالب معیارهای احتمالاتی، از مهم‌ترین مواردی است که در بخش وقوع سرما و خسارات آن باستی مورد عمل قرار گیرد تا از این نتایج بتوان پتانسیل سرما و آسیب‌پذیری منطقه را دریاره گیاهان زراعی مختلف محاسبه نمود.

اطلاع از چگونگی زمان وقوع سرماهای زیان‌آور پاییزه، کشاورزان را به لحاظ برداشت به موقع محصولاتی مانند چغندر قند، پنبه، صیفی‌ها (خیار، گوجه فرنگی، بادنجان و...) راهنمایی می‌کند و عملاً منجر به افزایش تولید و درآمد کشاورزان می‌شود.

هدف این مقاله بررسی احتمال وقوع اولین سرما و یخندهای پاییزه و آخرین سرما و یخندهای بهاره در تهران به منظور کاربرد در کاهش خسارات سرما در کشاورزی منطقه بوده است. انتخاب آستانه‌های مختلف در این مقاله و انجام محاسبات مرتبط، منطبق با گیاهان غالب مورد کشت در منطقه است. طیف گسترده آستانه‌های انتخابی برای سرمازدگی^۱ و یخندهان^۲ گیاهان زراعی مورد کشت در منطقه را پوشش داده است.

هواشناسی وقوع سرما و یخندهان و مروری بر بررسی پژوهش‌های پیشین

تغییرات طبیعی دما در طول شباهه روز به علت طلوع و تابش خورشید و ورود انرژی گرمایی به سطح خاک و افزایش دما در طول روز و همچنین غروب و تابش انرژی دریافتی زمین به جو در شب می‌باشد. وقوع سرماهای شدید که باعث افت زیاد دما در فاصله زمانی کوتاه می‌شوند به علت تابش شدید دما در شب‌های صاف و بدون باد و یا به دلیل جابه‌جایی توده‌های هوای سرد در مقیاس بزرگ به منطقه می‌باشد که حاصل آن کاهش شدید دما و ایجاد سرمازدگی و یخندهان در گیاهان است.

طول دوره رشد در گیاهان زراعی تابعی از تاریخ‌های وقوع این‌گونه سرما و یخندها در هر منطقه است. اولین سرماهای پاییزه و آخرین سرماهای بهاره دو نوع سرماهی است که باعث

خسارات سنگین به تولیدات کشاورزی و همچنین انبارداری آنها می‌شوند. هربر اشمیر (۳) در سال ۱۹۳۶ اولین محققانی بودند که مشخص کردند گونه‌های سوزنی برگ، اولین سرماهای پاییزه را از تمامی گیاهان دیگر بهتر تحمل می‌کنند و آستانه حرارتی حداقل آنها از سایر گیاهان پایین‌تر است. تام و شاو (۱۱) نشان دادند که تاریخ‌های وقوع اولین سرماهای پاییزه و آخرین سرماهای بهاره در عین تصادفی بودن کاملاً مستقل از یکدیگرند و عملاً می‌توان دوره برگشت برای طول دوره بدون یخبرنداز را برای هر گیاه زراعی تعیین کرد. مولتن و شویب (۲) با تحلیل دمای حداقل و حداقل روزانه در ویرجینی غربی با هدف کاربری آن در رشته‌های مهندسی حمل و نقل و تعیین ملاک‌های طراحی مشخص نمودند که در طول دوره یخبرنداز و میانگین سالانه دما به عنوان متغیرهای وابسته و ارتفاع و عرض جغرافیایی ایستگاه‌های هواشناسی مورد عمل به عنوان متغیرهای مستقل همبستگی‌های معنی داری وجود دارد و آنها تایع تحقیقات خود را به صورت معادلات همبستگی سه‌گانه کاربردی ارایه دادند. روزنبرگ و مایر (۱۰) سعی داشتند که به صورت تفکیک شده سرماهای تابشی و همرفتی را دسته‌بندی نمایند و این دو نفر نتایج تحقیقات خود را براساس تاریخی که آخرین سرماهای بهاره و اولین سرماهای پاییزه و به صورت تابشی و یا همرفتی واقع شده بود، ارایه دادند. سازمان هواشناسی جهانی (۱۲) با پیشنهاد ۸ آستانه حرارتی، از کشورهای عضو خواسته است که تحقیقات خود را برای این آستانه‌ها که می‌تواند غالب گیاهان زراعی را پوشش دهد به انجام برسانند. در این کتاب راهنمای نمونه‌هایی از تایع بعضی کشورها با دوره‌های برگشت مختلف نیز آورده شده است.

هاشمی (۸) با استفاده از آمارهای موجود و با برداشت از چند بررسی انجام شده در ایالات متحده آمریکا، سری‌های زمانی شروع و خاتمه یخبرنداز در تهران را برای چهار آستانه حرارتی تحلیل نمود. گزارش این تحقیق در سال ۱۳۴۸ با عنوان «تجزیه و تحلیل استاتیکی از سرمای تهران» توسط سازمان هواشناسی کشور به چاپ رسیده است. علیزاده و کمالی (۴) براساس تحلیل داده‌های حداقل روزانه دما در ۱۵ ایستگاه هواشناسی استان خراسان نتیجه گرفتند که با احتمال ۸۰ درصد یخبرندازهای ملایم شهر مشهد در ۲۹ اسفند ماه خاتمه می‌پذیرد. این تاریخ برای یخبرندازهای شدید ۱۳ اسفند است و در مورد یخبرندازهای پاییزه با احتمال ۸۰ درصد ۱۶ آبان روز شروع یخبرندازهای ملایم است و در ۸ آذر یخبرندازهای شدید شروع می‌شود. آنها نتیجه گرفتند که احتمالات وقوع مختلف خطی است و خطوط مربوط به هر ایستگاه تقریباً موازی یکدیگرند. تحلیل طول دوره بدون یخبرنداز در این تحقیق مشخص

کرد که از شمال خراسان به طرف جنوب آن، افزایش طول دوره بدون یخندان از ۲۰۰ تا ۲۶۰ روز می‌رسد. بهترین توزیع احتمالاتی برای هر یک از تاریخ‌های وقوع انواع یخندان‌ها در این تحقیق محاسبه و منحنی‌های مربوطه که بتوان ار روى آن تاریخ یخندان‌ها را پیش‌بینی کرد ترسیم شده است. رحیمی (۱) در پایان نامه کارشناسی ارشد خود اطلاعات ۲۱ تا ۳۵ ساله دمای حداقل ۷ ایستگاه با ارتفاعات مختلف از محدوده البرز مرکزی را برای تعیین تاریخ وقوع یخندان‌های زودرس پاییزه و دیررس بهاره در سه شدت یخندان ضعیف، متوسط و شدید تحلیل کرد. او احتمالات تجربی وقوع یخندان‌ها را با توزیع لوگ نرمال برآش داد و احتمالات ۷۵ درصد را برای هر یک از تاریخ‌های وقوع یخندان و طول دوره بدون یخندان محاسبه نمود و در انتهای نتیجه‌گیری کرد که تاریخ احتمال ۷۵ درصد از نظر ترویجی تاریخی است که یخندان‌های پاییزه شروع می‌شود و از این تاریخ به بعد باید محصولی در مزرعه باقی بماند چرا که خسارت یخندان نسبت به نهاده‌های کشاورزی بیشتر خواهد بود و خسارت کلی به کشاورز وارد خواهد شد و همچنین نتیجه‌گیری رحیمی حاکی از آن است که برای بررسی‌های آماری توزیع احتمال زمانی وقوع یخندان‌های زودرس پاییزه و دیررس بهاره (بررسی نقطه‌ای) به تعداد سال‌های آماری بیشتری نیاز است. سمیعی و دیگران (۲) با استفاده از اطلاعات روزانه دمای حداقل ایستگاه‌های هواشناسی و با کاربرد معکوس توابع توزیع مدل‌های ترکیبی، جداول تاریخ وقوع و خاتمه یخندان‌های پاییزه و بهاره در سطوح احتمالات انتخابی و در ۱۲ آستانه بحرانی دما به همراه نمودارها، جداول، متغیرها و ملاک‌های مربوط به آزمون‌های آماری همگنی اطلاعات و تعیین سطح معنی‌دار نتیجه‌گیری کاربردی نمودند. نتیجه‌گیری آن‌ها حاکی از ملاک‌های مناسبی از برآش و ضرایب همبستگی ۲ خطی بین سری‌های زمانی مورد عمل می‌باشد و این نتایج در مجموعه کاربردی به سال ۱۳۶۷ توسط سازمان هواشناسی کشور انتشار یافت.

روش تحقیق

به منظور انجام پیش‌بینی تحولات زمانی پارامتر دمای حداقل هوا و سرماهای زیان‌آور، لازم است ابتدا از وضعیت احتمالاتی سرماها در تهران شناخت و آگاهی پیدا نمود. برای رسیدن به این هدف از روش‌های مختلف آماری استفاده شد که مهم‌ترین آن‌ها به شرح زیر است (۱۲ و ۹ و ۷):

۱- جمع آوری آمار و اطلاعات

ابتدا آمار و اطلاعات دمای حداقل روزانه این ایستگاهها جمع آوری و مورد آزمون‌های لازم قرار گرفت. با توجه به این که دوره اقلیمی ۱۹۹۷-۱۹۵۱ برای تحقیق انتخاب شده بود، ابتدا نسبت به پرکردن خلاهای آماری این ایستگاه اقدام شد و در انتهای بستر آماری کامل و بدون اشکال برای انجام محاسبات بعدی آماده شد. برای آماده‌سازی این بخش فعالیت‌های زیر انجام شد: کنترل عینی اطلاعات، تعیین دامنه‌های مقبول بین متغیر دمای حداقل روزانه و دمای خشک ساعت ۳۰۰ گرینویچ یا ۶/۵ صبح به وقت محلی، به منظور کنترل اطلاعات روزانه و آشکارسازی خطاهای فاحش احتمالی، بررسی و تصحیح تمامی خطاهای مشکوک ایستگاه هواشناسی مهرآباد تهران با مراجعه به اسناد و مدارک موجود در بایگانی مرکز کامپیوتر و رفع اشکالات آماری آن‌ها. با توجه به این که بانک اطلاعات هواشناسی به صورت ماه‌های میلادی است، سعی شده است که در نتیجه‌گیری تاریخ‌های مشابه شمسی برای استفاده بهتر آورده شود.

۲- مدل‌های آماری به منظور بازسازی و تکمیل اطلاعات روزانه و آزمون‌های آماری و تئوری‌های احتمالاتی:

برای این مرحله در مجموع پنج مدل از همبستگی‌های دوگانه از نوع همبستگی خطی درجه ۱، همبستگی لگاریتمی، همبستگی نمایی، همبستگی توانی (ژئومتریک) و همبستگی غیرخطی سهمی درجه ۲ مطالعه و بررسی شد. پس از تعیین الگوریتم‌های مورد نیاز به منظور تشکیل معادلات نرمال و محاسبات مربوط به ماتریس معکوس، ضرایب معلوم و محاسبات ضرایب معادلات همبستگی در هر ۵ مدل مورد بررسی قرار گرفت. محاسبات ضرایب همبستگی معادلات و آزمون و تعیین سطح معنی داری آن‌ها، خطای استاندارد همبستگی و آزمون ضرایب معادلات همبستگی و تعیین سطح معنی داری آن‌ها نیز انجام شد. قبل از تحلیل داده‌ها از آزمون‌های مختلف از جمله آزمون‌های همگنی، تصادفی بودن و کفايت داده‌ها استفاده شد. برای تعیین دوره‌های برگشت نیز از تئوری احتمالات و توزیع نرمال و لوگ نرمال استفاده شد و در موارد لزوم نقاط تجربی با استفاده از فرمول ویبول در منحنی‌های احتمالات محاسبه و پلات شدند.

اصلی‌ترین روابط آماری مورد استفاده در این بخش به شرح زیر بوده‌اند:

۱ - (DAY) شماره روزها در هر ماه

۲ - (NO) تعداد کل مشاهدات یا تعداد سنتوات آماری هر روز از سال

از آنجاکه ایستگاه هواشناسی تهران - مهرآباد در طول دوره آماری مورد استفاده، دارای آمار کامل بوده است، برای هر روز از سال در دوره اقلیمی ۴۷ سال به صورت متوالی دیده باشی صورت گرفته است. سالهای کبیسه که ماه فوریه در آنها ۲۹ روزه بوده و ۱۲ سال اتفاق افتاده است نیز در محاسبات منظور شده اند.

۳ - (MEAN) میانگین های مؤلفه های دما در روزهای متوالی سال

$$MEAN = \bar{x} = \sum_{i=1}^{NO} X_i / NO$$

۴ - (SD) انحراف معیار روزانه دما

$$SD = \delta = \left(\sum_{i=1}^{NO} (X_i - \bar{x})^2 / (NO - 1) \right)^{1/2}$$

۵ - (A3) ضریب چاولگی

$$A^* = m_\tau / \delta^* = m_\tau / (SQRT(m_\tau))$$

۶ - (A4) ضریب افراشتگی

$$A_\tau = m_\tau / \delta^* = m_\tau / \delta,$$

در دو رابطه اخیر m_4, m_3, m_2 به ترتیب دومین، سومین و چهارمین گشتاور مرکزی (حول میانگین) می باشد که از رابطه عمومی زیر به دست می آیند:

$$m_k = \sum_{i=1}^{NO} (X_i - \bar{x})^k / NO, k = 2, 3, 4$$

۷ - (A) نسبت Geary (آماره آزمون انحراف از توزیع نرمال) که در آن MD میانگین قدر مطلق اختلاف متغیرها از میانگین می باشد و به صورت زیر محاسبه می شود:

$$MD = \sum_{i=1}^{NO} |X_i - \bar{x}| / NO,$$

اندازه این آماره (A) در توزیع نرمال برابر است با:

$$a = SQRT(2/\pi) = 0.79788\dots$$

ناحیه قبول این نسبت برای فرض نرمال بودن در مقابل تعداد مشاهدات (NO) در سطح معناداری از سوی Brooks and Carrathers (3591) ارایه شده است.

۸. اندازه لگاریتم تابع راست نمایی (LOG. L. F.)

لگاریتم تابع راست نمایی به ترتیب زیر تعریف می شود:

$$L = \prod_{i=1}^N f(X_i), \dots$$

$$Ln(L) = \sum_{i=1}^N \{Ln(f(X_i))\},$$

و یا

برای توزیع نرمال که تابع چگالی احتمال (PDF) آن به صورت زیر تعریف می شود:

$$f(X) = \frac{1}{\delta \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{(X_i - \mu)^2}{2\sigma^2}}$$

لگاریتم تابع راست نمایی با توجه به رابطه زیر محاسبه می شود:

$$Ln(L) = -\frac{N}{2} \left[Ln(2\pi\sigma^2) \right] - \sum_{i=1}^N (X_i - \mu)^2 / 2\sigma^2.$$

که در آن X و σ به ترتیب میانگین و انحراف معیار (SD) تخمین زده شده نمونه اطلاعاتی مورد نظر می باشد.

اندازه این تابع به عنوان آماده نیکویی برازش در مقایسه با مقدار نظیر در توابع توزیع دیگر مورد استفاده قرار می گیرد.

۹ - (K-S TEST) آماره آزمون کلمگرف - سmirnov

آماره آزمون کلمگرف سmirnov که غالباً به D_n نشان داده می شود به صورت زیر تعریف

شده است:

که در آن $F(X)$ تابع پخش انباشتی نرمال و $S_N(X)$ تابع پخش انباشتی نمونه (احتمال تجربی) است. در این گرایش براساس رابطه (BLOM) و به ترتیب زیر محاسبه شده است: اشماره ردیف در سری زمانی مورد نظر است که به ترتیب صعودی مرتب شده باشد و N اندازه نمونه اطلاعاتی است.

۱۰ - (D_n) شماره ردیف

متغیر ROW شماره ردیف قدر مطلق حداکثر اختلاف بین $F(X)$ و $S_N(X)$ را در نمونه اطلاعاتی نشان می دهد.

۱۱ - (YEAR) سال متناظر با (D_n)

متغیر YEAR سال وقوع حداکثر اختلاف بین $F(X)$ و $S_N(X)$ در نمونه اطلاعاتی مورد نظر را نشان می دهد.

۱۲ - D_n (PROB (K-S)) احتمال آماره

آرگومان تابع^۱ که با Z نشان داده می‌شود عبارت است از :

$$Z = \sqrt{ND_n} = K - S * SQRT(N)$$

احتمال متناظر با Z که در جداول مربوط به PROB(K-S) نشان داده شده است از رابطه‌ای زیر

$PROB(Z) = 1 - L(Z)$, به دست می‌آید :

$$\begin{aligned} L(Z) &= 1 - 2 \sum_{K=1}^{\infty} (-1)^{K-1} EXP(-2K^2 Z^2) = ,Z>. \\ &= [SQRT(2\pi/Z)] \sum_{K=1}^{\infty} EXP[-(2K-1)^2 \pi^2 / 8Z^2] \end{aligned}$$

۳- تعیین آستانه‌های حرارتی و تعیین تاریخ‌های شروع، پایان، و طول دوره سرما

آستانه‌های حرارتی براساس توصیه سازمان هواشناسی جهانی (WMO) در دماهای ۸/۹، ۶/۷، ۴/۴، ۳/۳، ۲/۲، ۱/۱، ۰/۲، ۱/۱، ۲/۳، ۳/۲، ۴/۴ و ۴/۴ استخراج شدند.

بدین ترتیب که در طی ۴۷ سال آمار ابتدا تاریخ‌های شروع (پاییز)، پایان (بهار) و مستقل از یکدیگر تعیین و احتمالات وقوع آنها محاسبه شدند، سپس طول دوره بدون سرما محاسبه و توزیع احتمالات آن مشخص شدند. مقادیر با توزیع نرمال و با مشخصه‌های آماری مورد اشاره محاسبه و برآش داده شده است. برای انجام این بخش به هر روز از اول ژانویه شماره مسلسل داده شد و بدین ترتیب تاریخ‌ها به عدد تبدیل و مورد محاسبه و تحلیل قرار گرفتند. برای رسیدن به هدف تعریف شده که بررسی احتمالاتی تاریخ وقوع سرما و یخندهان بهاره و پاییزه بود، پس از استخراج تاریخ وقوع چنین حوادثی در هر یک از ایستگاه‌ها در طول دوره آماری آن، تعریفی برای سرما و طبقه‌بندی یخندهان صورت گرفت. سرما به واقعه‌ای اطلاق شد که دما بین ۳/۳ درجه سانتی‌گراد و صفر باشد و یخندهانها نیز به سه گروه یخندهان ملایم، یخندهان متوسط و یخندهان شدید تقسیم شدند. حد دمایی برای یخندهان ملایم بین صفر تا ۱/۱ درجه سانتی‌گراد و یخندهان متوسط بین ۱/۱ تا ۳/۳ درجه سانتی‌گراد انتخاب شدند. در هر سال تاریخ‌هایی که دست‌کم درجه حرارت برای اولین مرتبه در پاییز با آخرین مرتبه در بهار بین دو محدوده انتخابی قرار داشتند انتخاب و سپس توزیع‌های آماری بر روی آنها انجام پذیرفت.

نتایج و بحث

ایستگاه هواشناسی مهرآباد تهران با مشخصات جغرافیایی جدول ۱ دارای ۴۷ سال آمار و اطلاعات هواشناسی می‌باشد که تحلیل دمای دستکم روزانه آن نشان داد که کمترین دمای اتفاق افتاده در این ایستگاه ۱۵ - درجه سانتی‌گراد در روز هشتم ژانویه برابر با ۱۹ دی ماه ۱۹۶۹ (۱۳۴۸) و بالاترین دمای حداقل نیز ۳۱/۶ درجه سانتی‌گراد و در روز ۱۶ جولای سال ۱۹۹۵ (۱۳۷۴) اتفاق افتاده است. تغییرات دمای حداقل روزانه در تهران زیاد و از ماهی به ماه دیگر دارای تفاوت بسیار است.

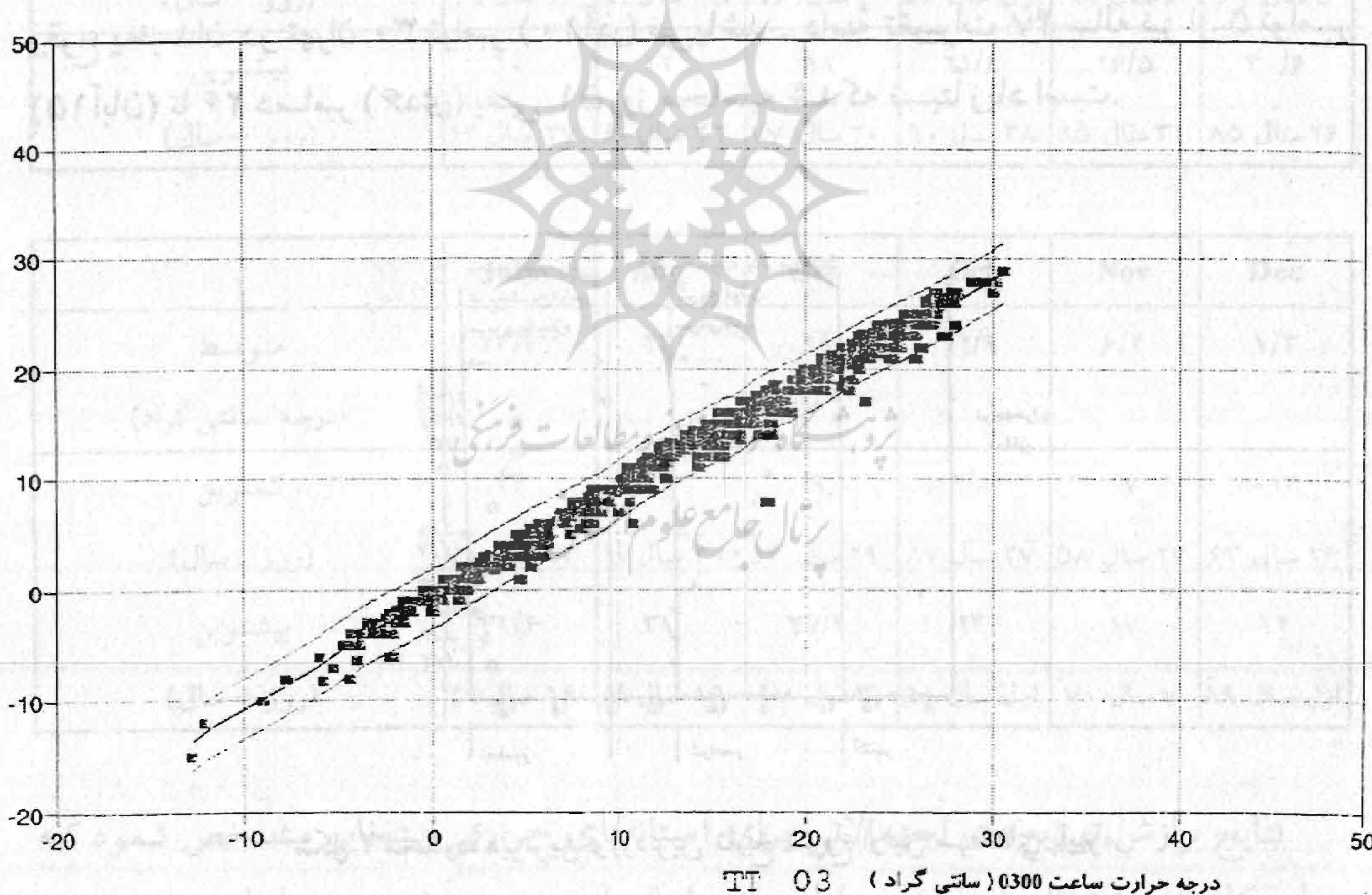
جدول ۱ مشخصات جغرافیایی ایستگاه هواشناسی مهرآباد تهران

ارتفاع	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	ایستگاه هواشناسی
۱۱۹۰/۸	۵۱/۱۹ E	۳۵/۱ N	مهرآباد تهران

نتایج حاصل از جداول تجزیه واریانس نشان داد که مدل‌های همبستگی لگاریتمی، همبستگی نمایی و همبستگی توانی، به علت کمی مقدار ضرایب همبستگی (کمتر از ۰/۵) و خطای استاندارد بالا، برای برآورد ارقام مفقود شده ضعیف تشخیص داده شد و جهت تکمیل اطلاعات، دو مدل همبستگی خطی درجه یک و همبستگی غیرخطی درجه دو برای زوج‌های تعریف شده بسیار مناسب بودند. نتایج همبستگی برای زوج‌های مختلف در دو مدل نهایی شده متفاوت بود که در مجموع همبستگی‌های بررسی شده مشخص شد که در غالب موارد معادلات خطی درجه یک همبستگی‌های بسیار قوی و بالاتر از سطح اعتماد ۹۹/۹۹ درصد را برای زوج‌های تعریف شده جهت بازسازی اطلاعات روزانه دمای حداقل نشان داد. شکل ۱ همبستگی بالای زوج دمای حداقل روزانه و دمای خشک ساعت ۳۰۰ گرینویچ (۰/۵ صبح به وقت محلی) را در دوره اقلیمی ۱۹۵۱-۱۹۹۷ نشان می‌دهد. نتایج حاصل از آزمون‌های معنی‌دار R, F و آزمون ضرایب A, B نشان داد فرض مقابله (H1) مبنی بر وجود همبستگی بین متغیرهای مورد نظر در هر ۹۳ معادله خطی با توجه به زوج‌های انتخابی برای دمای حداقل روزانه تأیید شد و معادله خطی برای کامل کردن داده‌های مفقود شده مورد استفاده قرار گرفت. دسته‌بندی مقادیر دمای حداقل روزانه تهران نشان داد که در ماه‌های ژانویه و فوریه حداکثر فراوانی دمای حداقل روزانه در محدوده دمایی ۱- تا ۱ درجه سانتی‌گراد قرار دارند

ولی از ماه مارس به بعد افزایش دمای حداقل به بالاتر از صفر درجه سانتی گراد یعنی به محدوده دمایی ۳ تا ۵ درجه سانتی گراد ارتقا یافته است. حداکثر فراوانی در ماه جولای و در بالاترین دمای حداقل و در محدوده دمایی ۲۳ تا ۲۵ درجه سانتی گراد اتفاق افتاده است. از ماه جولای به بعد دمای حداقل به تدرج کاهش یافت، به طوری که در ماه مارس حداکثر فراوانی دمای حداقل روزانه مجدداً به محدوده دمایی ۱- تا ۱ درجه سانتی گراد می‌رسد. بالاترین دمای حداقل در تهران در محدوده دمایی ۴۱ تا ۴۳ درجه در ماه جولای و پایین‌ترین دمای حداقل در محدوده دمایی ۱۵- تا ۱۷- درجه سانتی گراد و در ماه ژانویه مشاهده شده است.

تحلیل حاصل از رکوردهای ماهانه دمای حداقل نشان داد که تغییرات بالاترین و پایین‌ترین و متوسط دمای حداقل در ماههای مختلف سال با تأکید بر روز و سال وقوع به صورت جدول ۲ اتفاق افتاده است.

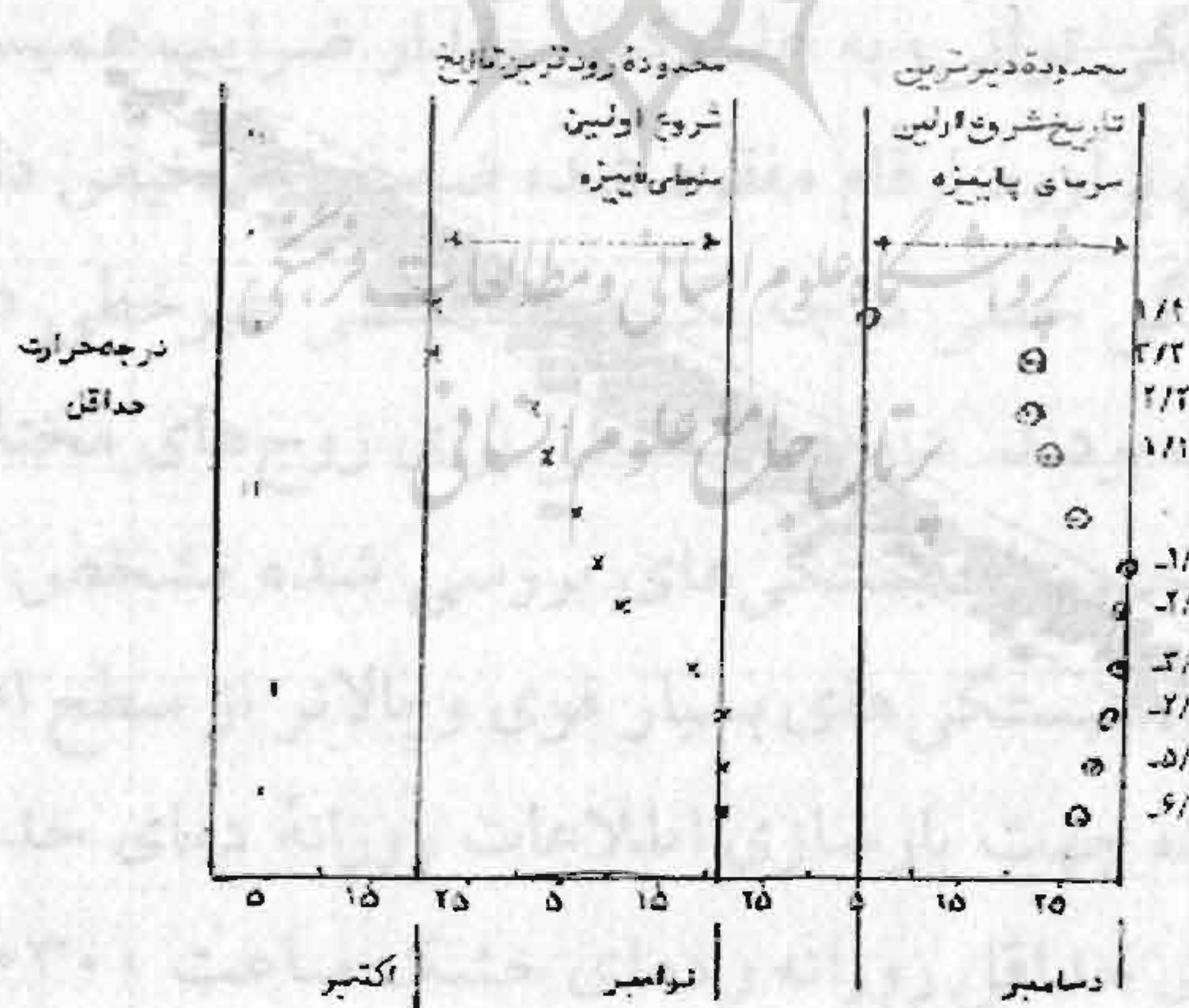
شکل ۱ رابطه بین زوج دمای حداقل روزانه و دمای خشک ساعت ۰۳۰۰ (سانتی گراد) در دوره اقلیمی ۱۹۹۸-۱۹۰۱ برای یک روز

نتایج بررسی تاریخ شروع اولین سربهای پاییزه برای هر یک از آستانه‌های انتخاب شده

نشان داد که تغییرات نسبتاً زیادی در سال‌های مختلف وجود داشته است که حداکثر این دامنه در تاریخ عبور برای دمای $2/2^{\circ}$ - درجه سانتی‌گراد بود که 33° روز در طی 47 سال تعیین شد. این دامنه برای دمای صفر درجه 25 روز که از زودترین تاریخ آن 5 نوامبر (15 آبان) و دیرترین تاریخ وقوع دمای صفر درجه در پاییز 26 دسامبر (6 دی) و متوسط این تاریخ وقوع 30 نوامبر (10 آذر) محاسبه شدند.

شکل 2 محدوده دیرترین و زودترین تاریخ شروع اولین سرماهای پاییزه را نشان می‌دهد، همان‌طور که در شکل مشخص است اولین آستانه که $4/4^{\circ}$ درجه سانتی‌گراد است زودتر از آستانه انتخابی اتفاق می‌افتد ولیکن کلیه آستانه‌ها تا آخر دسامبر (دی ماه) واقع می‌شوند و در مقاطع زمانی متعدد افت دما طوری است که دو یا سه آستانه در یک تاریخ اتفاق افتد. این اتفاق افت دما طوری است که دو یا سه آستانه در یک تاریخ اتفاق افتد.

در رابطه با تاریخ‌های عبور از صفر درجه سانتی‌گراد مشخص شد که به‌طور متوسط تاریخ وقوع یخ‌بندان در تهران 30 نوامبر (10 آذر) می‌باشد. دامنه تغییرات 47 ساله نیز از 5 نوامبر (15 آبان) تا 26 دسامبر (6 دی) یعنی 51 روز محاسبه شد که نسبتاً زیاد است.

شکل 2 محدوده دیرترین و زودترین تاریخ شروع اولین سرماهای پاییزه

نتایج حاصل از تحلیل تاریخ وقوع آخرین یخ‌بندان بهاره مشخص نمود که به‌طور متوسط در تهران روز 19 مارس (29 اسفند) این عبور صورت می‌گیرد و دامنه آن نیز از 13 فوریه (25 بهمن) تا 15 آوریل (27 فروردین) یعنی 6 روز طول می‌کشد که در مقایسه با تاریخ عبور برای اولین یخ‌بندان 10 روز بیشتر است. همچنین مشخص شد که در تهران به‌طور متوسط 257 روز

بدون یخندهان وجود دارد و فقط ۱۰۹ روز از سال تهران شاهد دمای زیر صفر است. جدول ۳ مشخصات وقوع یخندهان برای اولین یخندهان پاییزه و آخرین یخندهان بهاره را نشان می‌دهد.

جدول ۲ مقادیر کمترین و بیشترین و متوسط دمای حداقل روزانه در

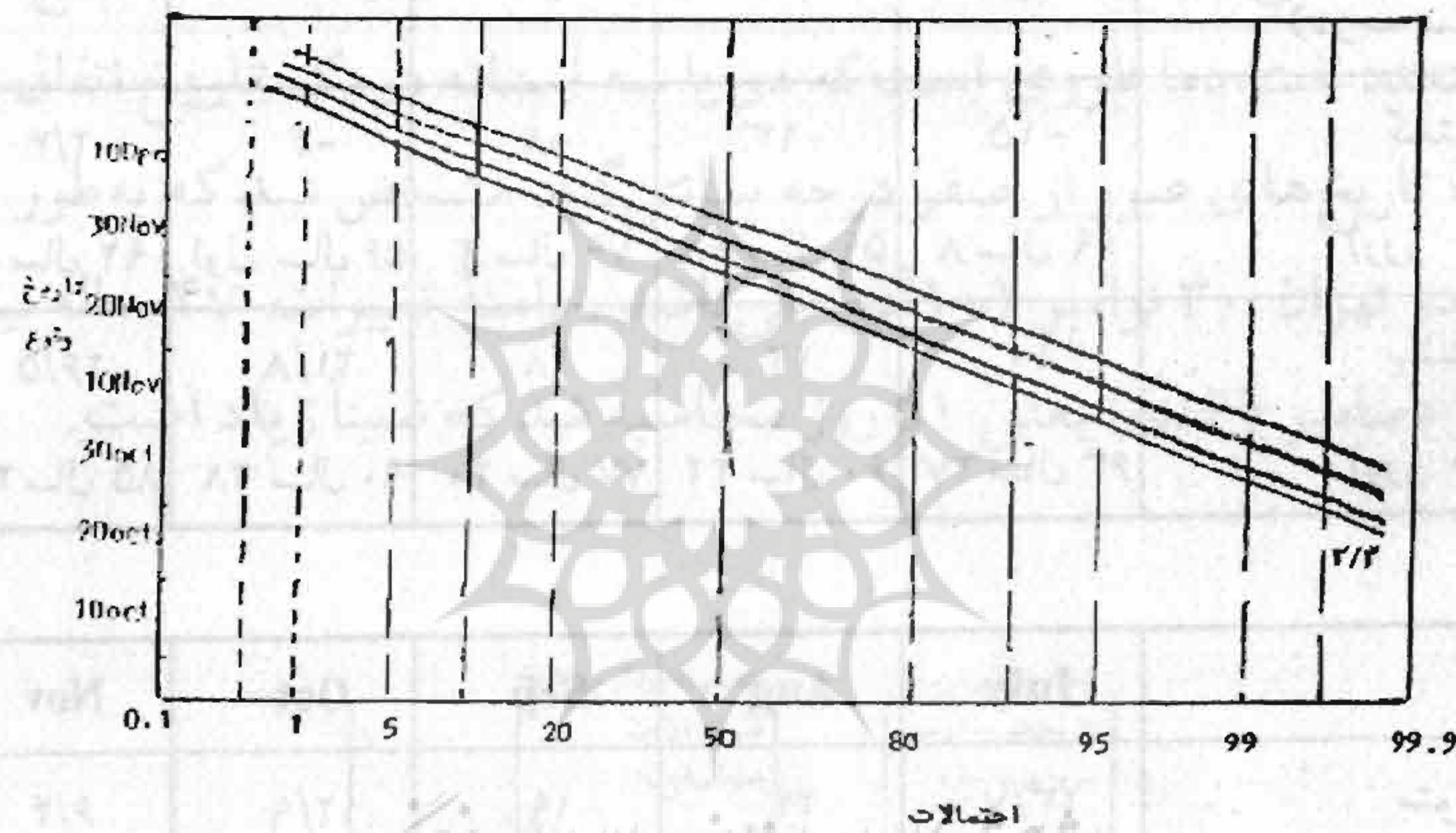
ماههای مختلف سال در دوره اقلیمی ۱۹۵۱-۱۹۹۷

	Jan	Feb	Mar	Apr	May	June
متوسط (درجه سانتی گراد)	-۰/۸	۰/۹	۵۴	۱۰/۹	۱۵/۸	۲۰/۶
کمترین (روز - سال)	-۱۵	-۱۳	-۸	-۴	۲/۴	۶
بیشترین (روز - سال)	۶۹ سال ۸	۵۹ سال ۱۸	۷۶ سال ۲	۵۶ سال ۵	۹۲ سال ۵	۶۷ سال ۵

	July	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
متوسط (درجه سانتی گراد)	۲۲/۷	۲۳	۱۹	۱۲/۹	۶/۴	۱/۳
کمترین (روز - سال)	۱۴	۱۳	۹	۲/۸	-۷	-۱۳
بیشترین (روز - سال)	۶۱ سال ۱۳	۹۷ سال ۳۰	۵۶ سال ۲۹	۸۷ سال ۲۷	۵۸ سال ۲۳	۶۳ سال ۲۶

نتایج برآشش توزیع‌های احتمالاتی برای آستانه‌های حرارتی انتخابی مشخص نمود که به طور کلی تغییرات تاریخ وقوع چه اولین سرباهای پاییزه و چه آخرین سرباهای بهاره نسبت به احتمالات مختلف خطی است و خطوط احتمالاتی برای هر آستانه حرارتی در یک صفحه احتمالات تقریباً موازی یکدیگر است و در صورت تلاقی خطوط باهم علت آن عملاً عبور یک زمان افت دما از چند آستانه حرارتی می‌باشد.

شکل ۳ احتمالات وقوع سرمازدگی برای دمای $3/3$ تا صفر درجه را نشان می‌دهد. همان‌طور که در شکل مشخص است با احتمال ۷۵٪ تاریخ وقوع اولین سرمای با $3/3$ درجه سانتی‌گراد کمتر از آن ۲۶ نوامبر (۶ آذرماه) یا قبل از آن خواهد بود و با همین احتمال، تاریخ وقوع عبور از صفر درجه سانتی‌گراد در تهران روز ۸ دسامبر (۱۸ آذرماه) و یا قبل از آن اتفاق می‌افتد و به عبارت دیگر در تهران با احتمال ۷۵٪ محدوده تاریخ سرمازدگی براساس تعریف، ۲۶ نوامبر (۶ آذرماه) تا ۸ دسامبر (۱۸ آذرماه) باشد.

شکل ۳ احتمالات وقوع سرمازدگی برای دمای صفر تا $3/3$ درجه سانتی‌گراد

سرمازدگی در بهار و براساس مقادیر توزیع احتمالات انجام شده ۱۰ آوریل برابر با ۲۲ فروردین ماه آخرین روزی است که با احتمال ۷۵٪ در تهران سرمازدگی اتفاق می‌افتد با همین احتمال آخرین روز برای وقوع دمای صفر درجه ۲۹ مارس برابر ۱۰ فروردین می‌باشد که می‌توان نتیجه گرفت در شهر تهران با احتمال ۷۵٪، وقوع سرمازدگی بین ۲۹ مارس (۱۰ فروردین) تا ۱۳ آوریل (۲۵ فروردین) اتفاق می‌افتد. با توجه به کاربرد سرمازدگی در کشاورزی که با احتمال ۷۵٪ در نظر گرفته می‌شود جدول ۵ تاریخ‌های وقوع سرمازدگی در تهران را برابر احتمال ۵۰ و ۷۵٪ نشان می‌دهد. با توجه به تعریف سرمازدگی تاریخ‌های آستانه $3/3$ تا صفر درجه یعنی آستانه‌های حرارتی $3/3$ و $2/3$ و $1/1$ و صفر درجه برای مقایسه بیشتر در جداول آورده شد.

جدول ۳ تاریخ‌های وقوع اولین سرماهای پاییزه و آخرین سرماهای بهاره

با احتمالات مختلف و طول مدت هر یک در دوره اقلیمی ۱۹۹۷-۱۹۵۱

احتمال ۰.۵%			احتمال ۰.۷۵%			آستانه‌های حرارتی
طول مدت (روز)	آخرین سرماهی بهار سرماهی پائیز	اولین سرماهی بهار	طول مدت (روز)	آخرین سرماهی بهار (۱۳ فروردین)	اولین سرماهی پائیز	(درجه سانتی‌گراد)
۱۳۵	۱۰ آوریل (۲۲ فروردین)	۲۶ نوامبر (۶ آذر)	۱۳۵	اول آوریل (۱۳ فروردین)	۱۷ نوامبر (۲۷ آبان)	۳/۳
۱۲۵	۵ آوریل (۱۷ فروردین)	اول دسامبر (۱۱ آذر)	۱۲۳	۲۷ مارس (۸ فروردین)	۲۳ نوامبر (۳ آذر)	۲/۲
۱۰۷	اول آوریل (۱۳ فروردین)	۵ دسامبر (۱۵ آذر)	۱۱۶	۲۳ مارس (۴ فروردین)	۲۷ نوامبر (۷ آذر)	۱/۱
۱۱۱	۲۹ مارس (۱۰ فروردین)	۸ دسامبر (۱۸ آذر)	۱۰۹	۱۹ مارس (۲۹ اسفند)	۳۰ نوامبر (۱۰ آذر)	صفر

تحلیل داده‌های کمتر از صفر درجه سانتی‌گراد و زیر عنوان یخندهانها به حساب آورده می‌شوند. محدوده‌های تعیین شده برای دسته‌بندی یخندهانها و تاریخ شروع و پایان هر یک از یخندهانها با شدت‌های متفاوت در جدول ۴ آورده شده است. همان‌طوری که در جدول ۴ مشخص می‌باشد آغاز یخندهانهای ملایم در تهران با احتمال ۰.۷۵٪ از تاریخ ۱۷ دسامبر برابر با ۲۷ آذر آغاز می‌شود. دوام این نوع یخندهان در تهران ۹۳ روز است که تا تاریخ ۲۰ مارس برابر با اول فروردین ادامه می‌یابد. متوسط طول دوره این نوع یخندهان ۹۱ روز محاسبه شده است که از تاریخ ۷ دسامبر برابر با ۱۷ آذر آغاز و تا ۸ مارس برابر با ۱۸ اسفند ادامه یافته است. یخندهانهای متوسط در پاییز از ۲۲ دسامبر برابر با ۲ دی تا ۵ مارس برابر با ۱۵ اسفند به مدت ۷۳ روز ادامه می‌یابد. به‌طور متوسط این دوره ۶۵ روز در طی ۴۷ سال برای یخندهانهای متوسط ادامه داشته است. یخندهانهای شدید از ۲۶ دسامبر برابر با ۶ دی آغاز و تا ۹ نوریه برابر با ۲۱ بهمن به مدت ۴۵ روز ادامه داشته است. یخندهانهای شدید به‌طور متوسط ۴۴ روز دوام داشته است که از ۱۹ دسامبر برابر با ۲۹ آذر آغاز و در اول نوریه برابر با ۱۳ بهمن خاتمه می‌یابد و از این تاریخ به بعد ما به‌طور متوسط در تهران متوجه دماهای کمتر از ۳/۳- نیستیم که با توجه به آستانه‌های انتخابی حد پایین دما در تهران تا ۹/۸- درجه سانتی‌گراد مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت که مطلب نتیجه‌گیری شده تا این دما قابل اشاره است. طول دوره بدون

یخندان یکی از عامل‌های اصلی برای تعیین پتانسیل رشد و توسعه گیاهان است. انتقال و پایداری هر گیاه زراعی در یک منطقه تابعی از این عدد می‌باشد.

جدول ۴ تاریخ شروع و پایان انواع یخندان‌ها با احتمالات مختلف در تهران
برابر دوره اقلیمی ۱۹۵۱-۱۹۹۷

استانهای حرارتی (درجه سانتیگراد)	احتمال ۰.۵۰			احتمال ۰.۷۵		
	طول مدت (روز)	آخرین یخندان بهاره	اولین یخندان پائیزه	طول مدت (روز)	آخرین یخندان بهاره	اولین یخندان پائیزه
یخندان‌های ملایم	۹۱	۸ مارس (۱۸ آسفند)	۷ دسامبر (۱۷ آذر)	۹۳	۲۰ مارس (۱۱ آذر)	۱۷ دسامبر (۲۷ فروردین)
یخندان‌های متوسط	۶۵	۱۸ فوریه (۲۰ بهمن)	۱۵ دسامبر (۲۵ آذر)	۷۳	۵ مارس (۱۵ آسفند)	۲۲ دسامبر (۲ دی)
یخندان‌های شدید	۴۴	اول فوریه (۱۳ بهمن)	۱۹ دسامبر (۲۹ آذر)	۴۵	۹ فوریه (۲۱ بهمن)	۲۶ دسامبر (۶ دی)

داده‌های طول دوره بدون یخندان در تهران نشان داد که با احتمال ۰.۷۵٪ طول دوره بدون یخندان در نوع ملایم کمتر از طول این دوره در یخندان‌های متوسط و شدید است و به طور متوسط این عدد ۲۷۴ محاسبه شده است که تفاوت زیادی در احتمالات مختلف مشاهده نشد.

سپاسگزاری

بدین‌وسیله از همکاری‌های صمیمانه فنی آقایان محمود سمعی، مهدی عسگری و شاهرخ فاتح تشکر و قدردانی می‌نمایم. از خانم محمدیان که تایپ این مقاله را به عهده داشته‌اند نیز صمیمانه تشکر می‌نمایم. ضمناً این پژوهه از طریق اعتبارات برنامه ملی تحقیقات کشور به شماره ثبت ۵۳۵۱ شورای پژوهش‌های علمی کشور تأمین شده و در پژوهش‌سکده هواشناسی به اجرا در آمده است.

منابع

- ۱- رجبی، محمد، ۱۳۷۸: «بررسی احتمال زمانی وقوع بخندان‌های دیررسن بهاره و زودرس پاییزه در البرز مرکزی»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تهران.
- ۲- سمیعی، محمود - عسگری، مهدی - باستانی، خداداد، ۱۳۶۷: تجزیه و تحلیل اقلیمی اطلاعات و احتمالات تاریخ شروع و خاتمه بخندان پاییزه و بهاره در آستانه‌های بحرانی دما و طول فصل رویش در ایران، انتشارات سازمان هواشناسی کشور.
- ۳- ضیاتبار احمدی، میرخالق - زائینی، محمود، ۱۳۷۴: اقلیم و پراکنش گیاهی، انتشارات دانشگاه مازندران.
- ۴- علیزاده، امین - کمالی، غلامعلی، ۱۳۷۳: «تاریخ وقوع اولین بخندان‌های پاییزه و آخرین بخندان‌های بهاره در خراسان»، مجله نیوار، دوره جدید، شماره ۲۴ زمستان ۱۳۷۳.
- ۵- کمالی، غلامعلی، ۱۳۶۸: «بررسی آماری نفوذ هرای سرد قطبی و خسارات واردہ به محصولات کشاورزی شمال خراسان در دهه دوم اردیبهشت»، مجله نیوار، بهار ۱۳۶۸.
- ۶- کمالی، غلامعلی - کوچکی، عوض، ۱۳۷۷: «هم اقلیمی چند در گند در استان خراسان از دیدگاه اکولوژی زراعی»، مجله بیابان، دانشگاه تهران.
- ۷- کمالی، غلامعلی، ۱۳۷۹: بررسی سرماهای زیانبخش به کشاورزی ایران و اطلاعاتی آن، گزارش طرح از برنامه ملی تحقیقات کشور، شورای پژوهش‌های علمی کشور و سازمان هواشناسی کشور.
- ۸- هاشمی، فربدون، ۱۳۴۸: تجزیه و تحلیل استاتیستیکی از سرمای تهران، انتشارات تحقیقات و بررسی‌های علمی هواشناسی کل کشور.

- ۹- Mead, R. N. Curnow and A. M. Hasted, 1993, *Statistical methods in agriculture and experimental biology*, Chapman and Hall.
- 10- Rosenberg, N., B. Blad, and S. rerma, 1983. *Microclimate*. John. Wiely and sons. N. Y.
- 11- Show, R. H. ,1954. *Leaf and air temperture umder freezing condition plant physiol*.
- 12- World Meteorological Organization, 1983, *Guide to climatological practices*, WMO- No. 100
- 13- World Meteorological Organization, 1981, *Agricultural meteorological practices*, WMO- No. 134